

A Tudat Gondolatai

Irta: Fejes Katalin

1 rész

készült: 2008

Ezek a gondolatok a Teremtő által jöttek és kérésére leírom, hogy mindenki tanuljon belőle.

Az olaj jelképezi a földet. Legyen ez az anyag a hordozója az állandóság fizikai megjelenésének minden tárgyban, legyen ez kifejezője a festményen megjelenő emberi Alak fizikai folyamatosságának. Jelképezzék az olajfesték áttetsző színei az energia állandó megújulását, ami a formával nem ragadható meg. A testszín felrakását mindig barnás árnyalattal, sienával kezdik, egy egész enyhe lehelet finom ibolyával kiegészítve. Ezekre aztán ügyesen felhord egy átlátszó okkert, amely rá jellemző, majd egy különleges tompa zöldet. Az utolsó testszínt ezekre viszik fel, egészen könnyedén majd nemhogy a szél is le tudná fújni.

A tréfa nagyon is ide illő kifejezés. Ha tökéletesen át tudnád élni, hogy fizikai világotok csupán illúzió, attól kezdve nem fognád többé az érzékszervi észlelteket. Még is lehetséges, hogy átéld ezeket az illúziókat, jól tudnád, hogy csupán illúziók, tökéletesen tisztába lehetsz a jellemzőikkel és tudhatod közben, hogy a valóság alapja te magad vagy. Nincs, hely ahova elmehetnél, mert te vagy a hely e fogalmak szerint minden hely. De a tréfa releváns (beszéd közben kiemel valamit). Elég szabadnak kell lenned, hogy megfigyelj és átélj a rendszeredben mindent, ami él tudva, hogy az Te magad vagy, s aztán elhagyd a rendszeredet. Ezeknek közvetlen élményeknek kell lenniük.

- De hát nem hagyhatom el a rendszert, hiszen egy időben vagyok minden rendszerbe.
- Most a Te fizikai fogalmaid szerint beszélek. De még e fogalmak szerint is kapcsolatba állsz más rendszerekkel.
- Nincs választásom.
- A magyarázat kedvéért egy folyamat fogalmait használom. Ön becsapás ideája torzításokhoz vezethet.

Siva: más néven Makádévá, az a nagy isten a hindu szent háromság (Brahma, Visnú, Siva) egyik isteni alakja. A mai hinduk többsége Siva imádó azaz saiva. Siva a romboló, de egy utal megtisztító növelő erő megszemélyesítője. Jelképe a férfierőt jelképező phallus, szanszkrit nyelven lingam. Kultusza kicsapongó szertartásával nagyban hozzájárul erkölcstelenség terjesztésében. Neje Parvati kit durgának és Kálinak neveznek. Siva: (héber) az a hét gyásznapi melyet a zsidók a temetés követő héten át zsámolyon ülve töltenek.

A valóságot ti formáljátok saját hitetek és reményeitek képére ezért fontos, hogy alaposan vizsgáljátok meg ezeket. Ha a világotok nem tetszik, nektek vegyétek vizsgálat alá várakozásaitokat. Így vagy úgy de minden gondolatot fizikai értelemben Ti konstruáltok.

A amelyben szüleitek éltek eleinte csak gondolat volt. Először álmaik anyaga létezett, majd kisarjasztották belőle saját univerzumukat és ebből megteremtették a maguk világát. Ha olcsón adjátok, magatokat azt mondhatjátok „Anyagi szervezet vagyok, a tér és az idő által rám szabott korlátok között élek. Ki vagyok szolgáltatva környezetem kényére-kedvére.” Ha nem adjátok magatokat olcsón így beszéltek majd „egyéniség vagyok. Anyagi környezetem magam alakítom. Megváltoztatom és megteremtem világomat. Független vagyok tértől és időtől. Részem vagyok mindennek, ami van. Nincs bennem másnak, mint ami kreatív.”

Mi magunk formáljuk az anyagot, működtessük a háromdimenziós valóságot, fejlesszük képességeinket és segítsünk másoknak. A fizikai olyan, mint a gyurma, amelyet kívánságunk szerint formálhatunk, nem pedig olyan, mint a beton, amelybe beleöntötték a tudatunkat.

Sokan érzik, hogy a halál egy újabb kezdet, de legtöbben közülünk még mindig azt gondolják, hogy anyagi testünk-környezetünk teremtményei és rabjai vagyunk.

Ismét mások azt tartják, hogy a jó és rossz eseményeket jutalmul illetve büntetésül kapjuk. A legtöbben minden esetleg készpénznek veszik, hogy jócskán ki vagyunk szolgáltatva az eseményeknek, amely fölött csekély befolyással rendelkezünk.

Ne csak most formáljuk saját valóságunkat, hanem testünk halála után is, tehát határtalanul fontos, hogy értsük, milyen kapcsolat van a gondolatteremtő ereje és a valóság között.

Amikor azt mondom, hogy Ti teremtetek a fizikai világot, felhasználva a világmindenséget, vitalitását, ugyanúgy ahogy mintát tudtok lehelni az ablaküvegre, ezzel nem ezt állítom, hogy

Ti teremtetétek a világmindenséget. Ezzel azt állítom, hogy Ti teremtetétek az anyagit olyanra amilyenek ismeritek. A vegyi anyagok nem képesek tudatot vagy életet létre hozni. Tudósaitoknak előbb-utóbb szembe kell nézniük azzal a ténnyel, hogy a tudat az első és az fejleszti ki a maga formáját. A test minden sejtjének meg van a maga tudata. A szervek sejtjei között tudatos együttműködés folyik, csak úgy, mint a szervek között. Az anyag az eszköz a közeg a lelki energia átforgalmazására. Az anyag állandóan a teremtés állapotában van, de egyetlen anyagi tárgy sem folyamatos önmagában. Nincs olyan anyagi tárgy, amely idővel az öregedéstől elbomlik. A háromdimenziós valóságban a fizikai anyag teszi hatékonnyá a tudatot.

A gondolat: energia. Megszületése pillanatában máris elkezd fizikailag megvalósítani önmagát. Nincs olyan tárgy körülöttem, amelyet ne Te teremtetél volna. Nincs semmi a saját anyagi képmásodban, amit ne Te magad teremtetél volna. Az idegi impulzusok láthatatlanul az idegpályák mentén kifelé haladnak a testből, körülbelül, ugyanúgy ahogyan test belsejében. A pályák az adott Énből kifelé áramló telepátikus gondolatokat, intuíciókat, impulzusokat és vágyakat szállítanak, melyek megváltoztatják a látszólag objektív eseményeket. Az energia belerobban az anyagba, de mögötte rejlő valóság az idea magától az anyagtól független. De amint kiderül saját fizikai valóságunkat nem csak most és halálunk után formáljuk, hanem több emberéleten keresztül miközben az energiát és az ideákat, a gondolatokat meg tanuljuk tapasztalattá alakítani. Nem csak formáljuk környezetünket, hanem jó előre kiválasztjuk szüleinket és életkörülményeinket is. Az életöröm valódi titka az életerőben található, mely nem kötődik meghatározott korhoz, de melyet erősíteni lehet, sőt fokozni. Nincs többé ok és indok a betegségre, csak együtt kell működni önmagunkkal. A leghatásosabb gyógyító erő a Szeretet. Ám valóban Szeretni csak akkor leszek képes, ha meg tanultam Szeretni ÉNEMET is.

Betegség alakulhat, ki ha abban a hitben élek, hogy „hibát” követtem el ezért elítélem önmagamot, kételkedem magamban.

Betegség alakulhat ki, ha szembe szállok természetszerű lényemmel. Mint hogy nem úgy élek ahogy voltaképpen élnem kellene.

Betegség alakulhat ki, ha

- diszharmóniában élek. Hisz nem az „vagyok” aki Én vagyok.
- hadakozom valamivel. De csak akkor hadakozhatom valamivel, ha zavar valami Önmagamban.
- hiányérzetben élek, s nem életteljeségében, nem természetszerű létem egységében.
- bűnben élek. Bűnben élni annyi, mint az elszakítotttság állapotában létezni, vagyis nem egységben hanem kettősségben.
- nem szeretek! Hiszen képtelen vagyok a Szeretetre, önmagamot se Szeretem, nem fogadom, el magamat olyannak amilyen vagyok vagyis „nemet” mondok.
- nem vagyok elégedett. Elégedetlen akkor vagyok, ha tulajdon énemnek hiányzik valami.
- másképpen élek, mint ahogy tulajdonképpen akarok, mint amit helyesnek tartok.
- nem élek, vagyis nem engedem, hogy az élet árja szabadon és akadálytalanul áramolhasson keresztül rajtam.
- tisztázatlan ügyeim vannak, ha például nem bocsájtottam meg.
- nem vagyok könnyed és eleven valami nyomaszt.
- megpróbálok „normális” lenni. Ebben az esetben nem a saját belső valóságom, hanem a külvilág elvárásainak megfelelően élek.
- az élet feladatait nem teljesítem, nem oldom meg.
- nem élek békében önmagammal illetve környezetemmel, elégedetlen vagyok magammal és másokkal.
- nem vagyok szabad, ha elképzelésekhez, kívánalmakhoz, elvárásokhoz igazodom, nem önmagamot adom, ahogy itt és most vagyok.
- nem Itt és Most élek.

A betegség nem más, mint egy probléma megnyilvánulása kifejezési formája. A probléma mindig értem létezik, ha elfogadjuk, és a magunkévá tesszük meghatározza egész életünket.

A döntés van, hogy bármely pillanatban nekifoghatsz életed tudatos megtervezésének.

Én vagyok az út és a cél, az akarat köztem és az élet beteljesedése között áll.
Minden érzélem mely hatással van ránk kifejezést ölt.

- izgalom hatására libabőrösek leszünk
- egy nehéz feladattól emelkedni kezd a vérnyomásunk
- rossz hír „megfekszik a gyomrunkat” képtelenek vagyunk megemészteni
- mérgünkben „előnt minket az epe”
- szívünk a torkunkban dobog.

Én vagyok az út és a cél. Én vagyok minden vágyam és álmom beteljesedése. Én vagyok magam vagyok a megoldás minden problémára. Én magam vagyok az orvosság.
Én magam vagyok az élet – már pedig az élet Isten.

Ilyem módon életünk, azaz életünk értelme egy kikristályosodik. Életünk célja, hogy megtaláljuk önmagunkat, és egész önmagunkká váljunk, hogy aztán másoknak is segíteni tudjuk önmagunk felfedezésében.

Egy tünet oka mindig a tudatban, a gondolkodásban keresendő. A betegség „kiváltója” lehet baktérium, vírus, genetikai örökség, baleset vagy a” véletlen”.

Midőn a világra jöttem lényem csupa öröm és Szeretet volt. Akkor még tudtam ki vagyok valójában, tisztában voltam igazi küldetésemmel a világ közepén éreztem magam. Akkor még volt bátorságom kimondani, amit gondoltam, és nyíltam kimutatni érzelmeimet. Akkor még volt bátorságom kimondani, hogy „önmagam” legyek. Ez és csak is ez az igazság, a valóság minden más felvett szerep.

A karma nem tartalmaz büntetést.

- A karma a fejlődés lehetőségét kínálja. Képesse teszi az egyént arra, hogy tapasztalatokkal növelje ismereteit, kitöltse a tudatlanság, okozta hézagokat, megtegye, amit meg kell tenni. Ebben szabad akarat érvényesül.

A személy mindig maga választja, de az egyénnek magának kell megtalálnia a megoldást. Az entitás nem szabja meg előre, hogy teljes gyógyulás, elhúzódó betegség vagy korai halál lesz-e a végkifejlet. Az általános élethelyzet mélyebb összefüggésekre adott válaszként áll elő.

- A konkrét probléma igazából olyan feladat, amelyet a entitás állít valamelyik saját személyisége elé, de a végeredményt maga a személy határozza meg.

A múlt béli élmények nem határozzák meg a jelenlegi élményeket. Minden entitás úgy születik ,hogy megtapasztaljon három szerepet: az anya, az apa és a gyermek.

Amikor a személykülönböző reinkarnációk sorozatában test ölt, materializálódik, csak Az Én és a személyes tudatalatti vesz magára új tulajdonságokat. Az entitás többi része Megőrzi múltbeli tapasztalatait, identitását és tudását.

Saját szemléleted nem menekülhetsz, mivel az határozza valóságot, amit látsz. A szó szoros értelmében azt látod, amit látni akarsz saját érzelmi beállítottságod és gondolataid materializálódnak. Ha változásra van szükséged annak először szellemi és lelki változásnak kell lenni-e. Ez tükröződik majd környezettedben is. Ha negatív, bizalmatlan, szorongó vagy lekicsinylő hozzáállást tanúsítasz bárki iránt, az önmagad ellen irányul. A telepátia a tudat alatti kölcsönhatás állandóan működik. A valódi önismeret az, ami nélkülözhetetlen az egészség és a vitalitás megőrzéséhez. Ha megfájdul, a fejed azonnal mond magadnak „ Ez a múlt. Most ebben az új pillanatban, az új jövőben máris jobban érzem magam”.

És utána tereld el a figyelmedet az állapotról. Koncentrálj valami kellemesre, vagy kezdj el új tevékenységet. Az élet gazdag energiában, gazdag és erős. A belső én, ha spontán módon cselekedhet, azt a fegyelmet tanúsítja, amelyet meg nem értetek.

A természet egész spontán módon működik. Testünk automatikusa egészséges lesz, ha nem vetítünk belé tévképzeteket.

A fájdalom élettani és lelki összetevő, maga a betegség is néha célirányos tevékenység.

A személyiség minden betegséget elfogad, mint részét az ének, és a veszély épp ebben rejlik. Az én nem szívesen mond le önmaga részéről, még akkor, sem ha az a rész fájdalmat vagy hátrányos helyzetet jelent számára. Minden felfokozott érzés akár kellemes akár kellemetlen bizonyos mértékig serkentő hatást gyakorol a tudatra. A tudat egyik alapvető tudása, hogy a fájdalmas ingerek iránt is engedékeny. Minden inger élmény és a tudat

az élmények által ismeri meg önmagát. Van egy lehetséges Én, ez nem azonos Én, nem is ikertestvér, hanem nem másik Én, amely része entitásunknak, aki másképpen fejleszti képességeit mint mi. Olyanok, mint további rokonok, akiken észre vehető a családi vonások. Az identitás viszont sok dimenzióba működik.

A testet öltitek magatokra, mint az űrhajós a szkafandert – és körül – belül ugyan abból az okból.

A mi általunk ismert univerzumunk „álcázási rendszernek” nevezi, mivel az anyag csupán forma, amelyet a vitalitás – a mozgás – magára ölt. Identitás és tudat sokkal korábban is létezet, mint ahogy a Ti Földetek létrejött volna.

A térről és az időről való fogalmaitokat az életfolyamatok összességén belül az ember idegrendszere határozza meg. Az álcázást a belső Én olyan ügyesen hatja végre, hogy figyelemeteket szükségszerűen a megteremtett fizikai valóságra kell fókuszálnotok. A múlt, a jelen a jövő azért tűnik oly meggyőzőnek és logikusnak, mert az egyes érzékelt események között megszakításoknak kell lenniük. Sok más személyiség struktúrában nincsenek ilyen kihagyások. A múltat, a jelent és a jövőt képzeled, úgy mint a tapasztalatok egyetlen vonallal megrajzolt ábrázolását, de ez a vonal a végtelenségig folytatódik.

Többdimenziós személyiségek vagyunk. Ha viszont ragaszkodunk az anyagi szemlélet korlátaihoz, elzárjuk magunk a legfontosabb kérdésekre adható válaszokat, azt a tudást amely hozzá segít, hogy tárgyi világgal is intelligensebben bánjunk. Sokféle felfoghatatlan módon összefüggünk egymással. Elemekből, kémiai anyagokból, atomokból állunk, mégis néven szólítjuk egymást. Belső anyagunk köré szervezzük a külső anyagot, amely hússá és csonttá szilárdul. Önvalónk, identitásunk, személyiségünk olyan forrásból származik amely semmit sem tudunk. Lehet, hogy ami mi vagyunk az ősidők óta várakozott elrejtve a Teremtés lehetőségei között. Nem létező személyiségek nem írnak könyvet. A formát a tudat alkotja. Nem fordítva. A személyiség nem anyagi. Mindannyian életetek más életetek is. Nem vagytok foglyai az idő csapdájának. Nem bízhatok meg fizikai érzékszerveitekben. Álmaidokban néha bölcsőbbek, kreatívabbak és sokkal nagyobb tudásúak vagytok, mint éber állapotban. A tudás nem létezhet légtüres térben. A képesség felelősséggel jár. Ti magatok teremtitek, Ti magatok kollektíve alkotjátok a dicsőséget és az iszonyatott, amely földi életetekben létezik. Amíg rá nem ébredtek teremtői mi voltatokra, nem lesztek hajlandók vállalni ezt a felelősséget. „Izompacsirta” fajként, emberiségként „ego pacsirtává” váltatok, spiritualitásotok megmerevedett, az Én intuitív részeit letagadjátok, vagy a felismerhetelenségig eltorzítjátok. A tudat voltaképpen a valóság bizonyos dimenzióinak érzékelésére való képesség. Nem a fizikai anyag elhagyott ivadékai vagytok. Féltékeny isten az ego: azt akarja, hogy az érdekei ne szenvedjenek csorbát. Nem hajlandó több dimenziós létezését elismerni, csak amelyben otthon érzi magát, amelyben képes megérteni.

A kívánsága komoly például komoly értékeket jelent. Az entitás teljes identitással azonos. Ott ahol Szeretet ott a harag nem időzik. A saját magunkra formált ima mindenben segít. Elvesszünk a részletekben. Az építkezés is sokféle anyagból történik.

A teljes tudat változásformákat ölt. De nem kell állandóan valamilyen formán belül tartózkodni. Nem minden forma fizikai jelegű. Álca nélküli állapotot látnál, amelyben az események és formák szabadok.

Nem arról van szó, hogy a fizikai valóság hamis. Csak arról, hogy fizikai kép csupán egyike a végtelen számú variációknak, amelyekben a tudat önkifejezésének formái érzékelhető.

A fizikai érzékszervek arra kényszerítenek bennünket, hogy tapasztalatot fizikai érzéletekre fordítsátok le. A belső érzékek megnyitják az érzékelés ható körét, lehetővé teszik, hogy sokkal szabadabban érzékeljük a tapasztalatokat, alkossunk Új formákat Új csatornákat, amelyeken keresztül, mint bármely más tudat, Ti is megismerhetitek önmagatokat. A tudat-egyebek között-a teremtés spontán gyakorlása. Ti most háromdimenziós világban tanuljátok, hogy érzelmi és lelki életetek miként teremtheti meg fizikai forma különböző változatait. Módosításokat végeztek a lelki környezetben, ezek a módosítások aztán automatikusan lenyomatott képeznek fizikai mintán. A mi környezetünk önmagában is kreatív még hozzá másképpen, mint a tiétek. A Ti környezetetek annyiban kreatív, hogy például a fák gyümölcsöt teremnek, érvényesül az önfenntartás elve, a Föld táplálja övét. A környezet önmagában, nem valami külön álló dolog, hanem az érzékelési minták, beideg-

zódések következménye, ezeket pedig a pszichológia struktúra határozza meg. Nem csak a képesség van meg minden személyiségben, hogy Új típusú létezés alakítson ki a környezetében. A fejlődésnek nincs semmi köze az időhöz, csak a spirituális, lelki fókuszhoz. Nem helyes tehát az feltételezni, hogy jelenlegi életed cselekedeteid valamely korábbi életed okozza, vagy hogy ebben az életben okozza, vagy hogy ebben az életben szenvedni el a büntetést egy korábbi élet bűneiért. Azonnali komonikáció és azonnali ha úgy tetszik visszacsatolási rendszer működik. A megtapasztalásnak célja van. A többdimenziós személyiség ezekben tanulja meg saját cselekedeteit. Pókok, viselkedésminták, szemléletmódok végtelen variációját próbálja ki, végeredményként megváltoztat másokat. Most csak azért azonosítod teljes lényedet ezzel az egyetlen szereppel, mert teljesen erre állítottad figyelmed fókuszát. A tudat is állandó keletkezés állapotában van. Tanulja a megvalósítás művészetét. Különböző körülményrendszereket teremt, amelyek között működni fog, feladatokat tűz maga elé, amelyek közül némelyek eleve kudarcra van ítélve, legalább is kezdetben, mert előbb meg kell teremteni a feltételeket, amelyek lehetővé teszik új alkotás létrejöttét. És minden óriási spontaneitással és határtalan örömmel megy végbe. Sokkal több környezetet teremtész tehát, mint amennyiről tudomásod van. Minden részvevőnek, meg van a belső vezérfonala. Nincs magára hagyatva. Rendelkezésére áll a tudás és az információ, amely a belső érzékek rendszere által jut el hozzá. Vannak más információforrásai amit felhasznál a teremtéshez és adódnak olyan időszakok amikor visszavonulhat, hogy újult erővel tovább teremtsen. Ilyenkor belső érzékein keresztül tudáshoz jut, felismeri, hogy sokkal több van benne. Ezekben az időszakokban érti meg, hogy ő maga írja az életét. A teremtés fontos dolog, mindenkinek fel kell ismernie a teremtést és saját szerepét. Az ilyen hatalmas jelegű teremtés között nagyfokú együtt működés van, de mindenkinek előbb Önmagát kell megvalósítani a háromdimenziós világban. Háromdimenziós létezése alatt olyan módokon tudott másokon segíteni, ahogyan más körülmények között nem lehetne, és önmaga is gyarapodott, fejlődött, ahogy másként nem tehette volna. Minden adott célja elérhető számotokra. Ha erre rájöttök, ez a tudás segít hamarabb megoldani a problémákat, a feladatokat, amelyeket önmagatok elé tűztetek. Amilyen mértékben engedted a sokdimenziós személyiség intuícióját és tudását áramlani mindennapi, tudatos Éneden annyival hatékonyabban tudsz teremteni. Sőt ezen túlmenően, új energiával, felismerésekkel, kreativitással gyarapítod a dimenziót. Most tanuljátok a felelősségét, minden egyedivé vált tudat felelősségét. Meg tanuljátok teremtő célokra hasznosítani az energiát, ami ti vagytok. Össze lesztetek kötve azokkal. Akik szerettek és azokkal is akiket gyűlöttök, bár megfogjátok tanulni hogyan számoljátok fel, hogy hogyan lehet magasabb szintre emelkedni, és végül Átlényegíteni SZERETETTÉ. Az embernek nem lelke van hanem maga az ember az. Az entitás más szóval legbensőbb, leghatalmasabb identitások állandóan szükségszerűen változik. Nem olyan mint becses ajándék, eleven, érzékeny, fogékony, érdeklődő. Ő alakítja, a test meg az ismert világot, és állandóan a keletkezés állapotába van. Az entitás mindig a keresés vagy tanulás állapotában van. Minden ember egy társasjáték részvevője. Az ego szereti önmagát kormánykeréknél álló hajóskapitánynak tekinteni. Az anyag halmazokat alkothat, ilyen értelemben a tudatnak is vannak halmazai, amelyek mindegyik egyedi, mindegyiknek meg van a maga sorsa, meg vannak a képességei és a lehetőségei. A lélek vagy entitás önmagában a leginkább motivál, legtöbb energiával rendelkező, leginkább hatékony tudati egység, amely az összes világmindenségben. A tudat: számotokra hihetetlen mértékben koncentrált energia. Korlátlanlehetőséggel rendelkezik, de magának kell létre hoznia saját identitását és kialakítani saját világait. Te saját lelked egyik megnyilvánulása vagy. A lélek sok szempontból fejletlen Isten. Csökönnyösen ragaszkodtok ahhoz, hogy saját viselkedéseitekben fellelhető hasonlóságokra koncentráltok.

A lélek mindenképp előtt érzékel és teremt. Ne feledd most is lélek vagy. A halál után nem fogja megváltoztatni az érzékelését. A lélek nem fogja elpusztítani mostani életed, hisz az is te vagy. Az aki voltál, az aki vagy és leszel az mind te vagy, csak a lelked egy-egy megtapasztalás. A lelkek rendelkeznek mind azzal a bölcsességgel, információval és tudással, amelyet az összes többi korábbi személyiségetek tapasztalatai hordoznak. Meg

van bennetek a lehetőség, hogy hozzá jussatok ehhez a tudáshoz, de csak akkor, ha felismeritek igazi valótokat. Ezek a személyiségek függetlenül léteznek a lélekben. A tudat sohasem lehet zárt rendszer, maga a lélek sem. Amikor a lélekre gondoltok egy erődtímenyre, gondoltok, hogy a betolakodókat távoltartja, de így távol tartjátok a fejlődéstől magatokat. A lélek személyisége sosem vész el. A lélek megértésének egyik feltétele a vágy, a vágy olyan erős, hogy tovább ösztönöz az újabb megtapasztalások felé. A lélek valódi mibenlétéből merítitek saját energiátokat. Szinte lehetetlen a lélek miben létének ismertetését elválasztani az érzékelés ismertetésétől.

A gondolat teremti a valóságot. Aztán a gondolat teremtője megszemléli a tárgyat, és nem érti az összefüggést önmaga és e látszólag különálló dolog között. A lélek minden élményt közvetlenül érzékel. Fizikai tested egy bizonyos formát, öltöt energiamező. A lélek nem félti identitását. Biztos önmagában. Állandóan keres. Egyetlen pszichológiai rendszer sem zárt, egyetlen tudat sem zárt.

A lélekutazó, csak hogy ő a teremtője minden célnak, menet közben teremti maga körül a világot.

A lélek tudja: a jó és a rossz csupán különböző megnyilvánulásai egy sokkal nagyobb valóságnak. Valóban lélek vagy, egy lélek egy bizonyos megnyilvánulása. A valóságot csak akkor érzékelitek, ha az elér egy bizonyos „frekvenciát” amikor kiemelkedik az anyagba. Az alvó Énnek sokkal nagyobb a tudása, mint az éber Énnek, amelyre oly büszkék vagytok. Az ego valójában a fizikai valóságot akarja megérteni és tolmácsolni, ahhoz viszonyul. A fizikai létben való maradásotok akarja ezzel segíteni.

A halott szó azt jelenti, hogy fókusza tökéletesen elfordul a fizikai valóságáról. A tudat ugyanannyi ideig nem él, nincs a fizikai valóságra fókuszálva, mint amennyi ideig él és fókuszál. A ti rendszeretekben a fizikai szövetek halála csupán része az életnek, amely az állandókeletkezés folyamata. És ezekből, a szövetekből új élet sarjad.

Jelentőséget kap magának a tudatnak a fejlődése is. Mindig a fogalmaid és várákozásaid szerint formálsz saját valóságodat. A tudatnak használnia kell képességeit. Meg kell tanulnotok megérteni a szabadságot, amit tapasztaltok. A lusták számára nem kínálhatok reményt a halál, nem hoz örök nyugodalmat. Lehet, hogy közvetlenül a halál után barátok vagy rokonok fogadnak, de az is lehet, hogy nem. Ez, mint mindig, most is személyes ügy. Az is előfordulhat, hogy sokkal jobban fognak érdekelni azok, akikkel korábbi életeidben voltál együtt, mint aki a jelenlegi életedben állnak közel hozzád. Nem válsz bölcsé, ha ha előtte nem voltál az. Nem lesz módod elkendőzni érzéseidet, érzelmeidet, indítékaidat. A növekedésre, a fejlődésre azonban nagyon tág tér nyílik meg és a rendelkezésedre álló tanulási módok szerfölött hatékonyak. Megvizsgálod majd elhagyott életed szövetét és rájössz, hogy saját megtapasztalásaid a múltból és felismered miként hatottatok másokra. Akkor állsz majd készen többi életed tudatos megismerésére és elfogadására, ha már érted befejezett életjelentőségét és értelmét. Te saját magad tervezed meg, hogy mit akarsz megtapasztalni. Tudatod, amilyenek ma ismered, természetesen a fizikai halál előtt is elhagyhatja a tested. Hitedtől és fejlődési szinttől függetlenül, hogy milyen környezetben találja magát az elhunyt, az ugyancsak változó. Újból meg kell a tanulni viselkedés törvényét. Alvás és álmodás közben ugyanabban a lét-dimenzióban jártok, ahol a halál utáni élmények játszódnak. Ahogyan nappali életednek meg van a folyamatossága, ugyanúgy folyamatos az álombeli életed is. Az álmokban nincs több hallucináció, mint a fizikai életedben. A lélek teremtette meg a testet. A teremtő nem nézi le teremtését. A léleknek oka van a test megteremtésére, a fizikai test megteremtésére, és ez az ok nem az, hogy megutáltassa veletek a fizikai életet, nem is az, hogy megvessétek a bennetek körülvevő érzési örömeiket. A kellő megértés birtokában tehát nagyon is lehetséges, hogy már most megismerkedjétek a halál utáni tájakkal és környezettel, tapasztalatokkal. Ugyanolyan elevennek fogjátok megélni őket, mint bármely más élményeket. Az előítéletek hátráltatják a fejlődést. Halálotok után korlátlan mennyiségű és változatosságú tapasztalat lehetősége áll nyitva előtted, de ezek közül a fejlettségi szintedtől függően némelyik kevésbé valószínű, mint a többi. Nagy általánosságban szólva három fő terület létezik, bár lehetnek kivételek, és rendkívüli esetekben másként is történhet. Dönthetsz úgy reinkarnáció mellett. Dönthetsz úgy, hogy e helyett inkább az előző életedre koncentrálsz, azt használod új tapasztalatok anyagaként,

mint már mondtam: az általad megélt eseményeknek új variációit hozod létre, és tetszésed szerint eszközölsz javításokat. Vagy pedig átlépsz egy más valóságos rendszerbe, és ez nagyon különbözik a reinkarnációk sorozatában való létezésétől. Ilyen esetben az idő folyamatosságának minden képzetét magad mögött hagyod.

Egyes személyiségek azt szeretik, ha a múlt, a jelen és a jövő látszólag logikus szerkezetet alkot, az ilyenek többnyire a reinkarnációt választják. Mások rendkívül intuív módon szeretik megtapasztalni az események sorozatát, ahol a rendszert az asszociációs folyamatok adják. Ezek következő vállalásunkban a lehetőségek rendszerét fogják választani. Egyeseknek egyszerűen nem tetszik a fizikai rendszer ezért egyáltalán nem térnek vissza. Ezt azonban csak akkor tehetik meg, ha reinkarnációs ciklusuk befejeződött, már amennyiben egyszer a reinkarnáció mellett döntöttek. Ez az utolsó választás tehát azok számára áll fen, akik a reinkarnáció sorozatában az adott rendszerben elérhető legmagasabb szintre fejlődtek.

Vannak, akik reinkarnáció sorozatát befejezve úgy döntenek, hogy visszatérnek tanítóként. Létezik egy köztés szint, a döntések szintje, képletesen szólva amolyan pihenőterület, a rokonokkal való kommunikáció erről a területről ered. Általában erre a szintre látogatnak el az élők is, álomállapotból induló kivetítés útján. A döntés meghozatalát azonban megelőzi az ön vizsgálat időszaka, ilyenkor egész „történelmed” hozzáférhetővé válik számadra.

Megérted a teljes entitást, és tanácsokat kapsz az entitás többi fejlettebb részétől. Minden kiválasztott önként vállalta a leszületést. Reinkarnációs életek során tárgyjátok tudatodat, fejlesztitek képességeiteket, fogalmaitokat, érzéleteiteket, értékeiteket. Csak is tőled függ, hogy milyen gyorsan tanulsz. A jó és rossz kapcsolatos korlátok, dogmatikus, merev nézetek hátráltatnak. „Következő” életed számára most díszletezed be a színpadot. Mai gondolataid szálaiból szövöd majd következő életed szövetét. Gondolataidban, mindennapi tapasztalataidban van az összes válasz. Ebben az életedben elért minden sikeredet, minden képességedet előző életedben alapoztad meg. A vonzódás törvénye egymáshoz vonzza az előző életekben találkozott személyeket. A legfontosabb minden életre érvényes tudnivaló, hogy egyetlen élményed sem kényszeríti rád senki. Minden tapasztalatod híven követi érzéseidet és hiteidet. A gyűlölet valóban hatalmas erő, ha hiszel benne, de ennek ellenére hiába gyűlölnéd az életet, attól még létezni fogsz. A szerződést a születésetek előtt aláírtátok. Az alakváltozás nem pusztulás. A tudat nem semmisül meg.

Annyiféle módon lehet reinkarnálódni, ahány belső én létezik, és minden belső én az órá jellemző módszereket fogja választani. A háború problémája előbb-utóbb megtanítja: ha megölsz egy másik embert a lényegében azt jelenti, hogy ha nem szeretettel foglalkoztok a környezettel, amelyben éltek, akkor az többé nem fog eltartani benneteket nem lesztek rá méltók.

Értsd meg: Nem fogjátok elpusztítani a bolygót.

Nem fogjátok elpusztítani a madarakat, a virágokat, a magvakat vagy az állatokat. Nem lesztek méltók hozzájuk, ezért ők pusztítanak el benneteket. A külső a belső tükörképe. A betegség gyakran a tudatlanság, a szellemretség következménye. Minden nemzedéknek meg van a maga célja. És pedig a következő belső tudást tökéletesíteni, és a lehető leghűségesebben materializálni a tárgyi világban. A fizikai világ változó arca az évszakok során mindig azt tükrözte, ami az adott korban élő emberek elméjében lejátszódott. Az animus és az anima már az első fizikai életében vele születik az egyénnel. Általában az egyes életek között. Előre választjátok ki gyermekeiteket, és ők is választanak titeket, mint szüleiket.

A kétségbeesés egoizmus egyik megnyilvánulása. Amilyen mértékben aláztatok vagytok, annyira tudunk örülni másokkal. Az aláztatos lelket nem zavarja, ha dicsérik, mert tudja, hogy Istenre vonatkozik. Az önös ember nem képes az isteni létre törekedni. A spirituális gőg dolgozik bennünk, akkor lemaradunk a csodákról. Az igazi szeretet megalapozza a szabadságot. A büntetés nem Istentől jön. Az ember bünteti saját magát helytelen tetteivel. Minden testi folyamatot az Angyalok segítenek. A jobb és rossz együttes együttműködése eredményez egészséges életet, gondolkodást. Ez az iránypár a külvilággal és belső világgal való kapcsolatunkat tükrözi. Minél mélyebben van egy betegség a testben, általában annál mélyebb lelki dologgal függ össze, annál mélyebbre kell ásni a tudatalattiban, hogy szembesülhessünk vele. A betegség tünetek felszín felé való haladása a gyógyulás jele. A

gyógyulás kulcsa bennünk van, mi magunk vagyunk. A testünk elülső fele a jövővel függ össze, a hátsó fele a múlttal. A hazugság éteri gyilkosság. Hazugságainkkal az éteri világ lakóit is akadályozzuk tevékenységünkben. Hazugságaink fontos szellemi hatása az, hogy átírjuk vele az Akasa-krónikát. Az egység kozmikus törvénye kimondja: minden és mindenki Egy. A környezeted Te magad vagy. A külvilág, környezeted mindig pontosan Téged tükröz. Önmagad hozzáállását, hajlamaidat, lelki és szellemi állapotodat látod a külvilágból rád sugározni. Tőled függ, hogy hetedhét határon túl jutsz, vagy a sarki kocsmáig!!! Ha testedet megerősíted, lazává, egészségessé teszed látásmódod tisztább, felfogásod gyorsabb, finomabb lesz. Ha gondolkodásod rugalmasabb, ha belsőgátokról, megrögzött tévedésektől szabadabb –a lazulás, a rugalmasság izmaidban, izületeidben is érezhetővé válik. Amit belül úgy kívül is. Tőled függ, hogy halogatsz, vagy cselekszel, tagadsz, vagy hiszel, gyengíted, vagy erősíted magadat. Ne fogd másokra. Az élet éppen olyan amilyennek elgondolod. Többnyire az a helyzet, hogy másokból akarod kikényszeríteni azt a lépést, amit neked kellene az adott pillanatban megtenned. Töretlenül keresd a jobb, boldogabb, igazabb, tartalmasabb élet lehetőségeit, mert a világod Tőled függ!!! A káosz urai, az aszurák arra törekcsenek, egészen lehatolva a fizikális szintig, hogy mindet formátlanná, kaotikussá tegyenek. Ma a Földön a fizikai test alapja a földilét, az inkarnációnak. Ha ez nincsen, akkor nem lennék képesek itt a Földön fejlődni. Mindenki létezik más, nem fizikai rendszerekben is. Isten tehát mindenké előtt TEREMT, és nemcsak a fizikai világegyetem teremtője, hanem a lehetőségek létezésének végtelen változatosságának teremtője. Nem lesz kezdet, és nem lesz vég. A sokdimenziós tudatosság azért még is elérhető számotokra az álmaidokban, bizonyos transz állapotokban és nem ritkán a hétköznapi, éber tudatalatti szinteken is. Ez a tudatosság személyes élményekkel szolgál a sokdimenziós bőséggel kapcsolatban, amely nem kívül helyezkedik el a Ti fizikailag érzékelt rendszeretekben, hanem benne és körülötte és összeszővődve vele. Krisztus megfeszítése phszihés, nem fizikai esemény volt. Isten ideáját minden rendszerben úgy jeleníti meg önmagát, hogy az ott lakók számára érthető legyen. Akár történt a keresztre feszítés fizikailag, akár nem, mindenképpen lelki esemény volt. Eljött az emberiség számára, hogy több lépést tegyen előre, kitágítja önön tudatát, és megpróbálja megérteni a valóság egy mélyebb változatát. Kinőttestek a gyerek mesékből, amikor saját gondolataidnak valóságosságuk és formájuk. Felelősséggel tartozik minden ember civilizációáért és a civilizációnak amelyben, hisz saját gondolataival, érzelmeivel, cselekedeteivel maga is formálja azt. A kudarcokból épp úgy tanul, mint a sikerekből. A szószoros értelmében annyi idő áll rendelkezésedre amennyire szükségetek van. Számunkra a Föld legendás otthon. A hang tömeget és terhet szállított régen. A gyermek miután előjön anyja méhéből, egy ideig fizikai védelmet élvez bizonyos betegségekkel szemben. A születés után rövid ideig ugyan úgy védve van egyes lelki katasztrófák ellen, és megnyugtatásul magával hordja korábbi életének emlékeit. Közted és lehetséges énjaid között természetes vonzás áll fenn: elektromágneses kapcsolat, amelynek az egyidejű energialökésekhez van köze. Ezt úgy értem, hogy az energiahullámok egyidőben érkeznek hozzád és más valóságokban tartózkodó, lehetséges énjaidhez, lelki kapcsolatok, amelyek egyesítő, együtt érző érzelmi reakciók. Olyan kapcsolat, amely különösen álom állapotban jelentkezik nagy erővel. Fejlődni annyit jelent, mint felfelé haladni. A lélek nem lépcsősoron halad fölfelé, ahol minden lépcsőfok a fejlődés egy-egy új, magasabb szintjét képviseli. A lélek önmaga középen áll, minden irányba egyszerre tárja fel, egyszerre terjeszti ki képességét, rész vesz a teremtés cselekedeteibe, és minden egyes cselekedet teljesen érvényes. A lehetséges valóság rendszer megnyitja előtte a lélek lényegét, amittől a jelenlegi vallás elveinek jelentékenyen meg kell változniuk. A valóságot érzelmeitek, gondolataitok és mentális cselekedeteitek által ti magatok teremtitek. Választási lehetőségek végtelen sorozata áll előttetek minden pillanatban. Meg kell értenetek, hogy minden mentális cselekedetnek valóságossága van, amiért felelősök vagytok. Pontosán e célból tartózkodtok most ebben a valóság rendszerben, Ameddig hisztek az ördögben, addig mindig meg is teremtitek, Az ördög tehát, más szavakkal felsőfokú hallucináció. Azok akik hisznek a pokolban és önmagukat odavalónak tartják, a hitük révén valóban megtapasztalhatják a poklot, de ez semmiképpen nem lehet végleges. A lélek nem maradhat örökké tudatlan. Akik efféle hiteket dédelgetnek, szükségszerűen

hiányzik a tudatba, a lélekbe, minden létezőbe vetett bizalom. Az ilyen nem a jóság hatalmára összpontosít, hanem arra, amit a gonosz hatalmának vélnek. A hallucináció tehát a félelem és a korlátozás nyomán jön létre. A viharok például fokozatosan kreatív természetű jelenségek, annak ellenére, hogy valóban okozhatnak pusztítást. A régi emberek csak a pusztítást látták bennük. A jóságot fényként fogták fel, mert az emberek nappal nagyobb biztonságban érezték magukat. A gonosz tehát az éjszakához társították. Nincsenek tehát ördögök. A felemelkedés vagy lesüllyedés, a fény és sötétség jelképisége értelmetlen volna olyan valóságokban, ahol más fajta érzékszervekkel felruházott lények élnek. Vallásaitok tartós igazság magvak köré épültek. A jelképrendszert azonban a belső én egyszerűen csak felhasználja. Az alvásnak több jól határoló szakasza van. Meghatározott változások mennek végbe akkor, amikor a tudat elvált a külső valóságról a belsőre. Tudatokat minden apró darabkája a személyiségekben található, akár tudtok erről akár nem. Tudatod látókörét szakadatlanul tágítod-szűkíted. A jelképek az érzelmek végtelen változatosságát jeleníti meg, a különböző tudatszinteken más és más alakot öltenek, de mindig veletek van. Alap követelmény az egyszerűség, s ebből fakadóan az emberi fogalmak szerint legalább valóak is kiveszik részüket a kommunikációból. Egy véget nem érő beszélgetés zajlik a világmindenségben, még hozzá igen tartalmas és jelentőségteljes beszélgetés. Múltatok és jövőtök szereplői is részt vesznek jelen világotok alakításában, és ezen a szinten megtárgyalnak minden problémát, amely felmerül, vagy felfog merülni. Ez a kommunikáció lényege. Erre a szintre az alvás mély, védett szakaszában vagy váratlan, spotán transz állapotba kerültek. Hatalmas energia keletkezik. Az e tudatállapotokban szerzett információt le kell fordítani a normális, éber Tudat számára, ha arra szükség van. Sok esetben az éber Én számára tudattalan marad az emlék, de a tapasztalat mégis gyökeresen megváltoztatja az egyén életének struktúráját. A katasztrofális lépések elkerülhetőek az ilyen belső kommunikáció révén, akár tud róla az Ego, akár nem. Vannak Tudat rétegek ez alatt a szint alatt is, de itt a legerősebb az a tendencia, hogy egyik szint átolvadjon a másikba. A következő szinten például lehetséges olyan Tudatokkal kommunikálni, akik a Ti fogalmaitok szerint sosem nyilvánulnak meg anyagi formában olyan személyiségek, akiknek sem a jelenetekben, sem a jövőtökben nincs fizikai valóságuk, de mégis kapcsolatban állnak a Ti valóságrendszeretekkel, mint őrzők és gondviselők. A molekuláris szerkezetek is kiküldik sajátos üzeneteiket, de ha nem vagy ráhangolódva ennek érzékelésére, akkor állandóan, értelmetlen zajnak is tarthatod. Vannak olyan szintek ahol az átlalatok ismert élet és halál nem létezik, ahol az időt súlyként érzékeled. Álom állapotban gyakran látogatok el olyan Tudati területre, ahová spontán módon zuhantok be, és reggel csak valami fantasztikus álmra emlékeztek. A Tudatnak minden részét használni kell, mint a testnek. Ha azonban figyelmedet ingadozni, hullámozni hagyod, gyakran kerülhetsz olyan tudat állapotba, amely átmenetileg megpillanthatsz egy alternatív jelent. A teljes Én, a lélek tudja a saját valóságát az összes ilyen rendszerben, Te pedig, mint lélek része, ugyanerre a tudatosításra, a fejlettség ugyan erre a fokára törekszel. Ha kellő gyakorlatra tesztet szert, álom állapotban sem sodródtok majd akarva- akaratlanul egyik tudatszintről a másikba, hanem érteni és irányítani tudjátok. A Tudat a lélek sajátossága: eszköz, amely változatos célokra használható. Nem vagy azonos a Tudattal. A Tudat olyasvalami, ami hozzád és a lélekhez tartozik. Az emberiség számára csupán egyetlen megváltás képzelhető el: hogy ráébredjen önös ISTENI mivoltára. Ti vagytok a felismerés lehetséges hordozói. Személyiségek belső részei minden álmotok emlékéit is őrzik. Az emlék rendszerek mind kölcsönhatásban állnak egymással. Ugyan ilyen módon őrzitek elmult életeitek emlékéit: mindegyik teljes, és mindegyik kihat az egész emlék rendszere. A Tudat „üres foltok” időszakaiban vagy bizonyos fruktációk esetén gyakran érzékelitek ezeket, az emlékrendszereket. Amikor a személyiség ráébred, hogy más valóságok is léteznek, és más fajta élményeket is szerezhet a Tudat által, akkor működésbe hozza bizonyos képességeit. Összekapcsolják az energiatartalékokat és megindítják, hogy nagyobb képességekre tegyen szert. A korábban említett fruktációk gyakran csak pillanatnyiak, mégis igen jelentősek. A tudatos elme jól ismeri saját fluktuáló állapotát. Ezekben, a dimenziókban a jövőbeli gondolataitok, cselekedetiek ugyanolyan valóságosak, mint már megtörténtek volna, és ugyan olyan része a fejlődésnek. Nem csak a múltatok

formál bennetek, hanem a jövőtök és az alternatív életek is. E tudatszintek bármelyik használható normális, aktív Tudatként. A Ti rendszeretekben egyértelműen lehetséges rendszer, amely érintkezik a lehetséges többi rendszerrel. Nagyon fontos, nagyon drágák vagytok nekünk, mivel rajtatok keresztülömlő életerő és a mindannyitok agyában megtermő gondolat, bármire is használjátok, nem más, mint az az intelligencia és hatalom, amelyet Ti ISTENNEK neveztek el. Ez eszencia köt össze valamennyiünket.

Baja Mihály

Adventben

Körülöttünk néma, vak sötétség,
Gyűlölet átka a szívekben,
Fogytán a kenyérünk a kosárban,
Szűkölködünk a lelkiekben.
Oh balzsam osztó jobb kezével
Ennyi fájó sebet ki köt be?
Ki gyújt nekünk fényt a homályba?
Vagy benne járunk mindörökre?

Te vagy Uram a mi Királyunk!
Kelj fel a mi segítségünkre,
Kezünket összetéve kérünk:
Adj vidulást beteg szívünkbe.

Küldj a Te nevedben,
Rá milliók, ím, várva várnak,
Küldj Szabadítót a világnak.

Ha egy felnőtt képes a bűvészen varázslót látni, és őszintén csodálkozni, amellet, hogy a lelkére fejlesztően hat, szellemi szemmel nézve megjelennek körülötte olyan lények, akiket úgy hívok, hogy „csoda angyalai”, és ők tényleg segítenek.